

Vojaštvo obkolo General Motors tovarne v Flintu. 12 ranjenih

Detroit, 1. februarja. 1.200 mož narodne garde države Michigan je danes obkolo General Motors tovarno v Flintu. Tovarna je last General Motors. Pred tovarno je prišlo do ostrega spopada.

Pozno popoldne je prišlo pred tovarno do velikih nemirov, takoj da governer je bil prisiljen poslati vojaštvo tja. Vojaški s poslati vojaški kordon one Chevro-

strojnimi puškami in bombami. Toda vojaški so dobili povelje, da ne smejo v tovarno, razven če bi se kaj izvanrednega pripetilo in bi bila njih navzočnost v tovarni potrebna.

V tovarni se nahaja mnogo sedečih štrajkarjev, toda boje se, da pride zopet do spopadov, kajti častniki narodne garde so izjavili, da bodo danes spustili skozi vojaški kordon one Chevro-

let delavce, ki želijo delati.

Do spopada je prišlo tudi v delavnici št. 6. Tu so se borili štrajkarji proti neunijskim delavcem, katere so napadli z ognjenjaskimi cevmi.

Danes bo tudi razsodil sodnik Godola, če naj dovoli General Motors korporaciji zapoved, da se ukaže sedečim štrajkarjem, da odidejo iz zasedenih tovarov.

Reka Mississippi še narašča. Dva stranska jezova sta se podala. Dolina reke Ohio je v novi nevarnosti poplave

Cairo, Illinois, 1. februarja. Poplave še ni konec, pač pa grozi reka Mississippi z novimi težavami in katastrofami. Dva stranska jezova, ki sta dosedaj zadrževala vodo, sta se podala v bližini mesta Cairo.

Jez se je porušil blizu mesteca Bessie, v državi Tennessee. Takoj je bilo 20.000 akrov zemlje poplavljen. Se predno se je jez podal, so odstranili prebivalce v okolici, potem ko so bili pravčasno posvarjeni.

Toda glavni jez dosedaj kljubuje divjanju razburkane vode. V bližini glavnega jezova so iz mest v vasi dosedaj preselili že 50.000 ljudi. Vojaštvo je pripravljeno vsak trenutek, da preseli nadaljne tisoče.

Redek jubilej

"The Record", ki je uradno glasilo St. Johns univerze v Collegeville, Minnesota, je pravkar obhajal svoj zlati jubilej. Ob tej priliki je izdal slavnostno številko, v kateri se nahaja uredniški članek prvega urednika tega časopisa Mr. Fr. Bernicka. Je to res dogodek, da bi bil ob zlatem jubileju časopisa priroben uredniški članek prvega urednika. Mr. Bernick, ki je še danes aktiven v uredništvu časopisa "The Evening Tribune" v San Diego, Cal., je oče soproge Mr. Anthony M. Kolarja, načelnika linotype stavcev v tiskarni "Ameriške Domovine." Med drugimi slovenskimi uredniki pri "Recordu" je bil leta 1914 tudi Mr. Joseph Mali, in leta 1918 pa Michael Oman, ki je danes znani in spoštovani slovenski zdravnik v Clevelandu.

Popravek

Pogrebni zavod A. Grdina in Sinovi popravlja svoje poročilo glede pokojne Marion Zafran sledeče: ranjka zapuška samo enega sina Viljema, tri hčere, Mrs. Justina Sinti, Vera in pa Mrs. Louise Fulcher.

Nepošten odvetnik

Na Common Pleas sodnijsi se je začela obravnava proti odvetniku Monroe Wittenbergu, ki je obtožen, da je poveril svojemu klientu Joe Frantzu \$8.500.00. Poleg kazni bo Wittenberg zgu- bil tudi odvetništvo.

Sodnik Lausche doma

Iz bolnice se vrne v sredo sodnik Frank J. Lausche, ki se počuti precej boljšega, vendar bo moral še več tednov ostati na svojem domu, predno bo zopet lahko nastopil svoje uradno mesto.

Novi naročniki

Zadnja dva tedna se je zopet naraščalo število novih naročnikov na dnevnik "Ameriška Domovina." Njih imena so sledeča: George Simunović, Mary Sterk, Frank Perme, Joseph Tomazič, A. Nahtigal, Mrs. Antonia Pecan, Mrs. Mary Sedmak, Frank Nagode, Rose Chapic, Mary Lach, Jos. Ponikvar, Frank Valenčič, Anton Koželj, Rud. Sterlekar, vsi v Clevelandu. Joseph Volovlek, West Olive, Mich., John Omerzan, Ely, Minn., Frank Kebe, Beech Grove, Indiana, John Špehek, Brecksville, Ohio, John Tomšich, Lorain, Ohio, Ivan Vovek in Terezija Trdan, Jugoslavija. Vsem skupaj iskrena hvala!

Nova imenovanja

Sedanji šerif O'Donnell je imenoval še dva Slovence za pomožna šerifa in sicer Jos. Gornika iz 1331 Giddings Rd. Obenem je potrdil v službi dosedanjega izkušnega deputy šerifa Mr. Ernie Modica, ki je zelo izvežban v svoji stroki. Skupaj je sedaj devet Slovencev med pomožnimi šerifi v Clevelandu.

Zopet na delu

Včeraj zjutraj se je zopet vrnilo 10.000 delavcev na delo pri Goodrich Co. v Akronu. Sedeči štrajkarji so izjavili, da gre do iz tovarne, dočim je kompanija izjavila, da se bo pogajala z njimi. Tovarna obratuje 24 ur na dan.

Državna trgovina

Včeraj sta dva roparja prišla v državno trgovino z opojno jabo, ki se nahaja v Maple Heights. Odnosla sta \$225.00.

Lewis govori

New York, 1. februarja. Tekom banketa, ki ga je priredil magazin Common Sense, je govoril John Lewis, vodja štrajka avtomobilskih delavcev, ki je med drugim povedal: "Štrajk avtomobilskih delavcev bil lahko poravnat jutri, ako bi privolila J. P. Morgan in Pierre S. DuPont. Pri je financir, drugi pa industrialist, in oba imata zadnjo besedo tozadevno. Oba lahko naredita mir v Michiganu, Indiani in Ohio jutri, toda oba se raje naslanjata na svoje vrhove denarja kot pa na dobro voljo delavcev. Osebnost oba nasprotujeta zastopnikom delavcev in vlade. Znamo mi je, da se Mr. Morgan pripravlja na dolgo oceansko vožnjo, in če sem pravilno obveščen bi Mr. Morgan štrajk rad pred odhodom poravnal. Moja želja je, da se ta štrajk poravna pošteno in pravično."

Pokojna Frances Ivančič

Kot smo sporočili včeraj je umrla Frances Ivančič, rojena Novak, stara 40 let. V Ameriki se je nahajala 17 let. Doma je bila iz vasi Paulica na Primorskem. Tu zapuška soproga in dva sinova, eno sestro nekeje v Verona, Pa., ter več drugih sorodnikov. Bila je članica društva Naprej št. 5 SNPJ. Pogrebne ranjke se vrši v sredo zjutraj ob 10. uri iz Frank Zakrajšek pogrebnega zavoda v cerkev na Superior Ave. in 41. cesti. Pri zadeti družini naše globoko sožalje!

Napadeno dekle

V gostilno Mrs. Sinkovec na 4645 W. 130th St., je prišla preteklo soboto večer Miss Anne Lenček, 12026 Carrington Ave. Bila je zelo pobita, brez klobuka, nogavic in čevljev. Le s težavo je mogla povedati, da je bila na poti proti domu napadena od nekega mladega moškega roparja. Dekle so morali odpeljati v bolnišnico.

5.000 izbegnilo

Kot poroča prometni komisar v Clevelandu je v Clevelandu kakih 5.000 avtomobilistov, ki so bili na ulici ustavljeni radi te ali one kršitve avtomobilske postavbe. Dobili so tiket, da se zgledajo na sodniji, toda nikdar prišli niso. Vsega skupaj je bilo lansko leto 53.788 avtomobilistov prijetih radi kršenja postavb.

Podružnica št. 14 SZZ

Prosi se članice podružnice št. 14 SZZ, da se udeležijo seje nocoj večer ob 7. uri. Po seji bo domača zabava.

Plemeniti Clevelandčani so darovali več kot se je zahtevalo od njih za poplavljenice na jugu

Cleveland. — Ameriški rdeči križ je zahteval od Clevelandčanov \$240.000 v prostovoljnih prispevkih za nesrečne poplavljenice na jugu. Včeraj je bila tozadevna kampanja zaključena in se je dognalo, da so Clevelandčani tekem enega tedna več prispevali kot se je zahtevalo od njih.

Prispevali so vsi, stari in mladi, siroti in bogati. Nekateri so darovali 5 centov, ker niso imeli več, bogatini so pošiljali stotake, pa tudi tisočake.

Poleg prispevkov v denarju so se pa ljudje odzvali tudi z bogatimi darovi v obliki in živežu. Do nedelje je odpeljalo iz Clevelanda 58 težkih truckov, do vrha naloženih z obleko, živežem in pohištvo, kar potrebujejo poplavljenici.

Najmanj 50 nadaljnjih truckov bo odpelanih danes in jutri proti jugu. Pripomniti je, da so kompanije darovale truke in mostvo brezplačno. Darovi pa še neprestano prihajajo v glavni stan Rdečega križa.

Iz Portsmouth in Cincinnati, Ohio, kamor se pošilja blago in živež ter denar nabran v Clevelandu, je včeraj dospel klic, da trenutno tam najbolj potrebujejo posteljno opremo kot žimnice in postelje.

"Neverjetno je, da se je zbral toliko denarja in opreme v enem samem tednu v Clevelandu," se je izjavil načelnik podružnice Rdečega križa Carl D. Friebohn. "Vse to priča, da ima Cleveland plemenito prebivalstvo z najbolj plemenitim srcem."

Boljševiki ustrelili 13 prominentnih Rusov

London, 1. februarja. — Sovjetske oblasti so v ponedeljek zjutraj ob drugi uri dale ustreliti 13 pristašev Leona Trotzkyja, ki so bili spoznani zarote proti sovjetski vladi. Ustreljeni so bili s strojnimi puškami. V nedeljo je zboroval centralni eksekutivni odbor boljševiške stranke, ki je po eno uro trajajoči debati odbil prošnjo obsojencev za apel. Neki visoki francoski uradnik je v zadnjem trenutku apeliral na Stalina, da se pomilosti obsojene v desmrtni zapor, toda ni ničesar opravil. Eden izmed obsojencev je izgubil glas pred usmrtitvijo, drugi so se smejali, dočim jih je več padlo v omedlevico.

Španski socialisti zgubili tožbo v Ameriki

New York, 1. februarja. Dne 25. novembra je dospel v newyorško luko španski tovorni parnik Navemar, ki nosi 9.000 ton. Dočim se je nahajal v newyorškem pristanišču, so se socialistični španski mornarji polastili parnika. Kompanija, ki je bila lastnica parnika je tožila na zvezni sodniji, da se ji zopet izroči parnik. Kompanija je na sodniji zmaga. Toda pozneje je zastopnik španske socialistične vlade naprosil sodnijo, da zopet začne z obravnavo, češ, da je bil parnik Navemar zaplenjen na zahtevo španske socialistične vlade. Toda zvezni sodnik Galston je razsodil, da španska vlada nima nobene pravice zapleniti kak parnik izven španskega vodovja, zlasti pa ne v pristanišču kakšne svobodne države. Obenem je sodnik odredil, da se o tej zadevi več ne obravnava. Parnik se nahaja pod varstvom zveznih maršalov in bo moral biti te dni izročen svojim lastnikom.

Šolski otroci

Policija je včeraj na vzhodnem koncu mesta aretirala osem šolskih dečkov, starih od 12 do 17 let, ki so priznali kakih 30 vlomov v razna privatna stanovanja. Imeli so navado, da so pri vratih pozvonili, in če se je kdo oglašil, so hitro zbežali, če se pa nihče oglašil ni, so vedeli, da je stanovanje brez ljudi. S ponarejenim ključem so vdrli v stanovanje in odnesli, kar so mogli. Vsi pridejo te dni pred mladinskega sodnika.

Rev. Coughlin v boju zoper zmote komunizma in zoper grehe modernega kapitalizma

Detroit, 1. februarja. — Rev. Coughlin je v svojem nedeljskem govoru apeliral na lastnike tovarov, rekcč, da edini način, da rešijo svojo privatno lastnino, je, da plačujejo svojim uslužbencem dovolj visoke plače. Rev. Coughlin je dejal v svojem govoru, da bodo njegovi govori posvečeni krščanstvu in proti zmotam komunizma. Večino svojega govora je Rev. Coughlin v nedeljo posvetil štrajkom, ki se vršijo pri General Motors. Tekom govora je izjavil, da pravica "sedečih štrajkarjev" v General Motors tovarnah ni napačna, še bolj napačno je pa vodstvo General Motors, ki svojim uslužbencem zanika dostojne plače. "Nihče ne more aplavdirati zmoti prvih, niti grehu drugih," je dejal Rev. Coughlin. "Medtem se pa komunisti radujejo, ker se skušajo okoristiti z zlom, katero je ustvaril moderni kapitalist. Dočim večina ljudi oporeka sedečim štrajkarjem, ki so se polastili tuje lastnine, pa je simpatija na njih strani, zakaj napram njim se je mnogo grešilo. Grehi modernega kapitalizma vzgajajo komunizem. Ako bi moderni kapitalizem delal tudi za blagostanje delavca, ne pa samo za osebni profit, bi bilo vse drugače. Največji nasprotnik komunizma pa je krščanstvo. Če bi moderni kapitalizem sledil naukom Krista, tedaj bi ne bilo izkoriščanja delavcev, ne bi bilo komunistov, pa bi prevladovalo prijateljstvo in zadovoljstvo na svetu."

9 let stara nevesta

Sneedville, Ten., 1. feb. Pred dvestoma tednom se je tu vršila poroka ko je bila nevesta 9 let stara Eunice Winstead, ki je poročila 22 let starega gorjanca Charlesa Johnsa. Med sosedmi je nastal prepri ali naj odobravajo poroko ali naj jo obsodijo. Mati in oče otroka, ki je postal nevesta, zagovarjajo poroko. Mati 9 let stare neveste pravi, da se je sama poročila, ko je bila stara 14 let, in da je vzredila celo vrsto dobrih sinov in hčera. Mati neveste je stara 84 let. Neka druga hči v družini se je poročila. Mlada nevesta je izjavila, da je popolnoma zadovoljna in da bo lahko vršila vse gospodinjinske dolžnosti.

Nova ofenziva napram španskim nacionalistom

Madrid, 1. februarja. Socialistična vlada poroča, da so začele njene čete z novo ofenzivo napram španskim nacionalistom in sicer v severni Basque provinci. Obenem se je začela ofenziva tudi na jugu pri Jaenu. Nacionalisti so bili poraženi pri San Pedru. Na drugi strani se pa poroča iz Avile, Španija, da se socialisti selijo iz Madrida proti Valenciji. Dolge vrste truckov vozi vsakovrstni material iz glavnega mesta. Nacionalisti tolmačijo to kot "začetek konca."

Čuvajte se influence

Mestni zdravstveni komisar dr. Knapp se je izjavil, da je bilo v Clevelandu tekem januarja meseca skoro dvakrat toliko slučajev influence kot januarja lanskega leta. Dr. Knapp svari pred influence in daje gotova navodila: kakor hitro začutite, da ste prehlajeni, podajte se takoj v posteljo. Ako vas trese mraz, pokličite zdravnika. Ne zahajajte v prostore, ki so natlačeni z ljudmi. Držite se proč od vsakega, ki ima prehlad. Ne imejte preveč zakurjenih stanovanj. Privoščite si dosti spanja in jejte zmerno.

Seja in zabava

Društvo Danica št. 11 SDZ ima danes večer ob sedmih sejo in ob osmih se prične card party in druga splošna zabava. Pridite vse članice! Seja se vrši v dvorani št. 1 SND.

Ugodna vest

Včeraj je državna utilitetna komisija v Columbusu odredila da mora Ohio Bell Telephone Co. znižati telefonske cene v državi Ohio in sicer za one stranke, ki imajo telefon "single ali double party." "Single party tel. zlasti velja \$5.00 na mesec, in je lastnik telefona upravičen do 100 klicev na mesec. Ako ima več kot sto klicev mora za vsak nadaljni klic plačati 4 cente. Lastniki double party telefona pa so upravičeni do 75 klicev na mesec, za kar plačajo mesečno \$3.75. Za nadaljne klice so morali plačevati 4 cente in pol. To vse odpade v bodočnosti. Nadalje družba ne bo smela več računati en dolar pristojbine, kadar se kdo seli in želi v novem stanovanju imeti telefon. Dosedaj je znašala pristojbina \$1. Odpravljen so še nekatere druge malenkosti, tako da si bodo lastniki telefonov v državi Ohio letno prihranili najmanj \$1.900.000.

Begunci bodo pili na račun suhačev

Tulsa, Okla., 1. februarja. — Policija je izročila vodstvu Rdečega križa 3500 pintov dobrega žganja. Žganje je bilo zaplenjeno v raznih krajih države Oklahoma, ki je še danes suha. Policija je naročila, da se žganje izroči beguncem, ki so pobegnili pred poplavo.

Mora iti v cerkev

Iz Steubenville, Ohio, se poroča, da sta bila tam obsojena nek John Babich in Leo Kosikowski, stara po 25 let, da morata skozi eno leto hoditi vsako nedeljo v cerkev in da se zvečer po osmi uri ne smeta nahajati več na cesti. Oba sta priznala, da sta vdrla v neko šolo in odnesla nekatere malenkosti. Ako ne bosta hodila v cerkev, bosta šla v ječo.

Druga obletnica

Jutri v sredo preteče dve leti odkar je umrl Joseph Smole. Da bi ostal pri vseh, ki so ga poznali, v blagem spominu!

Materinski klub

Seja Materinskega kluba se vrši v sredo 3. febr. ob 7:30 zvečer v novi šoli sv. Vida. Prosi se vse matere, da se udeležijo.

* 10.000 delavcev je zaštrajkalo v Chevrolet delavnicah v San Diego, Cal.

* 130.000 oseb v Varšavi, glavnem mestu Poljske, je zbolelo za influence.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto, \$5.50; pol leta, \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$8.00.
Posamezna številka, 3 cents.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$8.00 per year. Single copies, 3 cents.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

88

No. 27, Tues., Feb. 2, 1937

Roosevelt, Lewis in General Motors

Vsak dan dobivamo vprašanja: kaj bo s štrajkom avtomobilskih delavcev? Na to vprašanje je precej težavno odgovoriti, kot če bi komu prerokovali, da bo tega ali onega dne gotovo umrl. Naše mnenje je to: če bi bilo vsaj tri četrtine vseh delavcev zaposlenih pri General Motors korporaciji, organiziranih in v uniji, kot se je to delavcem že leta nazaj priporočalo, tedaj bi bilo brez vsakega dvoma, da bo delavska zmaga.

Toda uslužbenci in delavci pri General Motors niso imeli dovolj trdne vere in zaupanja v skupno delavsko organizacijo. V Cleveand u. pr. šteje unijska organizacija pri Fisher Body nekako 3,000 Fisher Body uslužbencev. Vseh uslužbencev pri Fisher Body je pa, kot trdi kompanija, 7,200. In če bi bilo izmed vseh teh 7,200 delavcev 5,000 v uniji, tedaj ne bi bilo nikdar nobenega dvoma, da bi delavci končno sijajno zmagali!

Pri tem pa moramo pomisliti na prepričanje, ki obstoji na treh frontah med delavci samimi. Ta prepričanje je neznosno! Kajti ta prepričanje škoduje delavcem samim, koristi pa kompaniji, ki izvaja posledice.

Pri Fisher Body delavnicah imamo danes delavce, ki pripadajo k radikalni Lewisovi organizaciji, ki se nazivlje Committee for Industrial Organization. Ta "unijska" se je organizirala šele zadnje čase. Ne vemo koliko plačuje podpore svojim članom ob času štrajka, je pa zelo bojovita in zna navdušiti svoje pristaje za boj.

Druga unijska, katere člani so zaposleni v Fisher Body delavnicah, je American Federation of Labor, ki posluje po mnogih svojih podružnicah. Ves čas, odkar traja štrajk, zahtevajo člani unij, ki spadajo k American Federation of Labor, da se štrajk prekliče in da se člani A. F. of L. vrnejo na delo. To je druga fronta štrajka pri General Motors.

Tretja fronta je pa ona, ki ni nikjer organizirana, ki ne spada ne k C. I. O., niti k American Federation of Labor. Ta fronta je najmočnejša po številu, toda najbolj slabotno organizirana. Peter Schlick, ki je vodja neorganiziranih delavcev pri Fisher Body Co. v Cleveand u, trdi, da je dobil nad 5,000 podpisov od Fisher Body delavcev, ki so se izjavili, da bi se radi vrnili na delo. Če je to resnica, bodo delavci sami najbolje vedeli.

Tako vidimo, da so delavci sami v tem pomembnem in gorostasnem štrajku, ki je vrge 138,000 delavcev od dela in zaslužka samo pri eni kompaniji, v nesporazumu glede taktike in nastopa proti kompaniji. Če bi bilo vse delavstvo zedinjeno in bilo zastopano v eni sami uniji, bi bil štrajk danes končan, delavci bi dobili, kar zahtevajo, in kompanija, ki je lansko leto naredila \$150,000,000 profita, bi se takoj podala.

Tako pa stojimo pred nezasišanim dejstvom, da General Motors korporacija trdi napram delavcem in napram vladi, da unijski voditelji štrajka sploh nimajo pravice in oblasti govoriti v imenu štrajkarjev, oziroma uslužbencev in delavcev pri General Motors, ker zastopajo le manjšino zaposlencev.

Očividno pri tem je dejstvo, da John Lewis, ki je glavni štrajka avtomobilskih delavcev, dasi je predsednik unijskih premogarjev, ni izbral pravi čas za štrajk. Notranja organizacija pri General Motors korporaciji bi se morala vršiti dosledno in vztrajno še najmanj eno leto, tako da bi Lewisova unijska lahko trdila, da ima za seboj nad polovico vseh delavcev pri General Motors, nakar ošabna korporacija ne bi mogla odkloniti pogajanj z delavskimi zastopniki.

Ker pa magnati General Motors korporacije dobro vedo, da je med delavci samimi spor, da bi se jih tisoče rado vrnilo na delo in zaslužek, ker korporacija dobro ve, da obstoji spor med delavskimi unijami, se General Motors naravnost norčuje iz delavcev in to bo delala toliko časa, dokler delavci ne pokažejo skupne fronte.

Danes nihče ne ve ničesar glede štrajka pri General Motors, kaj in kako. Kaj v resnici želi in zahteva pretežna večina delavcev zaposlenih pri tej ogromni korporaciji, bi mogla dognati le zvezna vlada, ki ima tozadevna sredstva na razpolago.

Vsi delavci, brez izjeme, ali spadajo k uniji ali ne, bi morali dobiti priliko, da svobodno izrazijo svoje mnenje, brez vsakega pritiska, bodisi od strani kompanije ali unije. Tako glasovanje bi se moralo vršiti pod strogim nadzorom odgovornih uradnikov Zedinjenih držav. In kaj misli Roosevelt o štrajku avtomobilskih delavcev, bomo povedali v prihodnji številki.

Kaj pravite?

Pravijo, da bodo ženska krila letošnjo pomlad nekaj krajša. To je čudno, saj so vendar boljši časi v deželi in ni treba tako pritrgovati pri blagu.

V vsakem ameriškem kovancu je zapisano: In God we trust! Kaj neki napravi Jontez s takim kovancem, ko ga dobi v roke? Saj ga mora speči kot sama žerjavica.

BESEDA IZ NARODA

P. Kogoj, Cleveland, O.:

Spomini iz domovine

Ostale spomine na Triglavsko pogorje sem opisal že prej v tem listu, zato bom zdaj napisal še par besed o raznih obiskih. Večkrat in rad sem šel v Begunje na Gorenjskem. Ta kraj se nahaja pod znamenito goro Begunjsčico in je dobro uro hoda od železniške postaje. Koncu vasi štrlijo pokonci razvaline Lampretovega gradu. Za ta izprehod sem si včasih izposodil kolo, včasih me je pa kdo tje potegnil z vozom. Parokrat me je potegnil tje Pretnarjev Lojze s svojim motornim kolesom. Včasih sva vso Gorenjsko preletela na motornem kolesu.

Da sem tako rad zahajal v Begunje, je bil vzrok ta, ker je bil tukaj na počitnicah g. Banovec, tenorist ljubljanske opere. Gotovo se še spominjate v Ameriki g. Banovec, ko je prišel pred nekaj leti tu svoje pevske koncerte.

Marsikaj sva se pomenila z g. Banovcem. Rad se je spominjal na Ameriko in izročil mi je pozdrave do svojih ameriških znancev. Pri svoji hiši ima prostor za balinjanje in vsak dan sva ga povaljala s težkim valjarjem, da so letele krogle kot po cementu. Umišila sva si tudi ameriško kegljišče, katerega tam ne pozna. G. Banovec je še precej dobro kegljal, samo zapisati ni znal, koliko točk je napravil. Kadar sva se naveličala balinjanja in kegljanja, sva šla metat ribicam kobilice. In namreč lepo urejen ribnik. Zdelo se mi je, da plava tam kakih 15 ribic, saj toliko sem jih videl. G. Banovec je pa trdil, da jih je več kot 500.

Za izprehode sva si izbrala pot, ki vodi prav pod Begunjsčico, pol ure hoda. Tam imajo smučarji svoje kočice, z vsemi potrebščinami opremljene. Če se nama je ljubilo, sva tudi katero zapela. Če me kak teden ni bilo na izprehod, mi je pa že karto pisal, ali pa sam prihitel pogledat, če sem moral pozabiti na Begunje.

Za dneva sv. Jakoba in sv. Ane me je pa izrečno povabil, ker sta tista dneva godovala ga. Banovec in njen brat, ki je vodja kurilnice v Novem mestu. Ker sem se šel že precej domaćega, sem takoj pristal, da bom prisostvoval temu velikemu domačemu prazniku. Balinarski prostor sva izpremenila v plesišče in okrog njega izobesila zastave. Seveda, tudi ameriška mora biti zraven. Obesil jo je pa g. Banovec sam. Samo to me je vprašal, če morajo biti zvezde na zastavi spodaj ali zgoraj. Povedal sem mu, da je najlepše, če so zgoraj.

V kotu sva postavila oder za godbo, ki je obstojala iz treh instrumentov: harmonike, klarineta in basa. Nekaj miz sva postavila, da bodo služile za dobrote tega sveta.

Razume se, da taka proslava ne sme in ne more biti zaključena v enem dnevu. Zato smo prvi dan praznovali jako, drugi dan pa Ano. Tako se spodobi in je prav. Ampak midva z Jakom sva drugi dan Ani samo voščila vsak po parsto let zdravja, potem sva se pa zmuzala na hlev v seno. Dobro se je ležalo v senu, menda v nobenem hotelu tako ne. Ko se zbudiš, je Jaka mislil, da so mu zrasli neznanski dolgi lasje, pa je imel le polno seno po glavi. Že sva se mislila obrniti na drugo stran, ko nam je izvoha ostala družba in morala sva zopet na veselico.

Z Jakom smo se domenili, da ga obiščemo v Novem mestu ob trgatvi. Res se odpra-

vimo z Jesenic: France, Mimica in jaz, v Ljubljani bi se morali pridružiti pa Banovec, Milka in soproga. Pa mi je potožil Banovec, da ne more iti, ker ima vajo v gledališču in da nas bosta z gospo samo spremlila na kolodvor. Rekel je, da bo kupil samo peronske karte, da nas bo lahko spremlil do vlaka. Res sta šla z gospo z nami na vlak. Tedaj sem se pa jaz zmislil, da bom Banovec premotil, da bo pozabil izstopiti. Tako vneto sem govoril, da je vlak res odpeljal z Banovcem in gospo. Banovec se prestraši, češ, kaj bo pa zdaj, ko nima vozne karte. Tedaj sem pa jaz predlagal, da bomo sprevodnika potegnili in dali vse karte skupaj prešcipniti, pa ne bo zapazil, koliko nas je. Res se je tako zgodilo in jaz sem bil sila ponosen, da sem ukanil sprevodnika. No, zelo se mi je pokadilo, ko so mi povedali, da sem bil potegnjel le jaz, ker g. Banovec je imel pravilno vozno-karto do Novega mesta.

Drugi dan smo imeli trgatve. Natrgal sem toliko grozdja, kolikor sem ga mogel pojesti. Bolj sem pa opletal po brinjevu, ki so rekli, da je doma kuhan. Novo mesto se mi je zelo dopadlo. Lep pogled je na zeleno Krko, po kateri se zibljejo lahni čolnčki, v katerih se vozijo meščani. Pokopaljšče so pa prestavili drugam, ker bo ta prostor uporabljen za park. Samo grob Janeza Trdinke še stoji na svojem mestu. Zelo hvaležen sem bil g. Pretnarju in njegovim soprogam za vso izvrstno postrežbo.

Prav prijetne spomine sem odnesel tudi od našega kvarteta, s katerim sem prebil marsikatero veselo urico. Janez Smolej je pel prvi tenor, Cena Ambrožič drugi tenor, Jaka Kleč prvi bas in moja malenkost v drugem basu. Vsi starji izkušeni pevci. Posebno smo se postavili na jugoslovansko-avstrijski meji, kjer smo s slovesko pesmijo mehčali srea avstrijskim nemškim iblatjarjem. Nosili so pivo na mizo, da j kar od miz teklo. Slovenska pesem odpre še tako zaklenjena vrata.

Ko sem pevskega zboru "Sava" naznanil svoj odhod v Ameriko, niso bili nič kaj veseli. Tam sem bil namreč za pevovodjo, ker je bil prejšnji odšel k vojakom. Obljubil sem jim za toliko časa, da dobe stalnega pevovodjo. Pa so bili menda z menoj tako zadovoljni, da niso iskali drugega in ko sem odhajal jaz, so bili brez njega.

Priredili so mi za odhodnico lep poslovljni večer, kateri me bo za vedno spominjal nanje. Dar, ki so mi ga izročili, mi bo priča, da so me upoštevali. Hvala lepa in iz daljine jim kličem: naj še dolgo dolgo doživi pesem Savanov.

Pot nazaj v Ameriko sliči oni na poti domov. Samo zdaj smo imeli precej razburkano morje, da se je ladja 24 ur zakasnila. No, končno sem pa le srečno prišel k svojim domov.

(Konec)

Mesto umobolnic

Edino mesto na svetu, kjer so umobolniki nastanjeni in hranjeni v privatnih domovih, je mesto Gheel v Belgiji, ki šteje 20,000 prebivalcev. — Skoraj vsaka družina ima na hrani in stanovanju enega ali dva umobolna, s katerima postopa, kakor da sta člana družine. Za preiskrbo teh umobolnih plača vlada. Ta sistem, pravijo, je najbolj človeški izmed vseh metod postopanja s temi nesrečniki.

Newburške novice

Sledeči "Honor Roll" mi je bil podan že pred več tedni. Zamešal se mi je med druge papirje in tako se je zakasnil. Ta lista pa ne pomeni, da so bili edino le ti otroci pridni. To so imena otrok, ki so izredno dobro izdelali svoje izpite ali "tests."

Je še veliko drugih ki zaslužijo pohvalo, ki so pa prišli pod 90 procentno zmago in torej niso omenjeni.

Marie Perko 97.4
Lawrence Petelin 95.4
Josephine Lekan 94.7
Ralph Hočevar 94.2
Justina Kužnik 93.6
Anton Valenčič 92.9
Dorothy Novak 92.5
Matilda Fabjan 92.0
Marie Simončič 91.8
Frances Gross 91.7
Ralph Turk 91.4
Raymond Hočevar 91.2
Marcella Papež 90.1
Melvin Filipovič 90.0

Rose Petrich 97.0
Aloise Fortuna 95.9
Agnes Kuznik 95.6
Victoria Hočevar 95.5
Angela Blatnik 93.3
Richard Fortuna 93.1
Ludvick Lekan 92.0
Bernard Lozar 91.9
Mary Hočevar 91.1
Mary Jane Kenik 91.0
Hermine Kovačič 90.8
Harold Miklich 90.6
Mary Kordan 90.3

Josephine Kozumplik 95.3
Vida Kužnik 94.5
Rose Marie Papež 93.5

Razno iz Akrona

Ne bom dosti pisarila ker sem bolj privajena trdemu delu kot pa pisanju, pa mislim, da tudi urednik ne bo zameril, če se kdo cglasi iz Akrona, saj se itak malokdo oglasi od tukaj.

Sporočati nimam nič veselih. Nemila smrt je zopet imela žetev v naši naselbini, ko je pobrala rojaka Martina Podobnika. Ranjki je bil dobrega značaja ter povsod priljubljen. Bil je član Slovenskega doma v Kenmore, za druga društva mi pa ni znano. Naj mu bo lahka ameriška zemlja.

Druga novica je pa že bolj korajžne vsebine. Na 25. januarja smo se namreč udeležili banketa, katerega so priredile članice podružnice št. 6 SZZ v Barbertonu. Barbertončani se res pekažejo, kadar je treba. Tako je bila tudi ob tej priliki dvorana društva Domovine napolnjena. Bili smo vsi fino postreženi. Mize so bile polno obložene, kot na kakih svatbi. Vsa čast uradnicam in članicam za take prijeten večer. Bog vas živi in pozdravljeni!

Margaret Patrick,
preds. podružnice št. 51 SZZ.

Dopis iz Euclida

Najprvo moram sporočiti, da se prihodnja seja Oltarnega društva vrši v sredo. Vabi se vse članice da se udeležite, ker bo mnogo izrednega na programu glede desetletnice obstoja, ki se to praznovala 7. februarja. — Kot vam je znano, bo takrat tudi sprejem novih članic. Če katera ve za kakšno, naj jo priplete, ali pa naj kar sama pride. Društvo je za ta dan dalo prost vstop, torej ne bo nobene pristopnine. Koliko je koristilo to društvu nam samim in cerkvi, to lahko vidite.

Na 7. februarja se bomo zbirale zjutraj ob 6:15 v cerkveni dvorani. Novopristopke gredo prve za benderom in zasedejo prve klopi. Skupno pristopimo k sv. obhajilu. Po sv. maši, ki bo z leviti, bo sprejem novih

Dorothy Gross 93.2
Agnes Russ 92.3
Victor Kužnik 90.7

5 razred
Robert Arko 99.3
Angela Petrich 97.4
Clarence Turk 96.4
Mildred Kordan 96.0
Theresa Cesar 95.2
Antoinette Ferenčak 95.1
Frances Skebe 95.1
John Jurich 92.3
Mary Mariano 91.6
Raymond Wendzicki 91.6
Joseph Kuhel 91.1
Marie Mervar 91.1
Angela Lekan 91.0
Anton Barle 90.3
William Žagar 90.2

4 razred
Betty Fortuna 99.8
Albina Skocaj 99.8
Marion Mauer 96.4
Margaret Yainchar 96.4
Rose Marie Cergol 94.4
William Mervar 94.2
Joseph Hrovat 92.4
Raymond Strekal 91.8
Frank Ponikvar 90.0
Ferdinand Krečič 90.0

3 razred
Bernadette Šupan 96.8
William Perko 95.3
Dorothy Škerl 94.6
Mary Catherine Turk 94.4
Anthony Lekan 94.3
Ludmila Žagar 92.4
Frank Rajar 92.2
Raymond Kusa 92.2
Rose Levak 92.0
Beatrice Tekaučič 91.5
Mary Jean Urbančič 91.1
Josephine Rožnik 90.3
Raymond Travnik 90.2
Hattie Kordan 90.0

članic. Zvečer pa bo slavnost in banket. Navzočih bo več gostov in društvenih zastopnikov. Program bo zelo pester, kot pester točke, govori in predstava deset šolskih deklic. Po banketu bo prsta zabava in ples. Igral bo Pecon orkester. Vstopnina k banketu bo \$1.00, za ples 25 centov.

Na 9. februarja bo pa maskaradni ples. Dobitkov je mnogo lepih na razpolago, ki bodo za najlepše, najpomembnejše in pa najbolj španske. Za to prireditve skrbi klub skupnih društev fare sv. Kristine, ki obeta najboljšo zabavo.

J. I.

Maskaradna veselica

Zenski klub Slovenskega doma na Holmes ave., se zopet pripravlja za svojo običajno maskaradno veselico, ki se bo vršila na pustno soboto dne 7. februarja. Namen te veselice je obuditi spomine iz stare domovine obenem pa pomagati klubu do boljšega napredka: Pozabimo za par ur naše križe in težave, ki jih imamo več kot dovolj in spomnimo se starega reka: veselimo se, dokler živimo. — Kdor pride v zgornjo dvorano, se lahko prepriča, da se zenski klub veliko trudi za izboljšanje. Najsi bo v dvorani, kuhinji ali bar-roomu, kar je izboljšanje, je to delo ženskega kluba. Tudi za bodoče je želja tega kluba, izboljšati in ustreči z vsem, kar nam bo mogoče. Zato je potrebno, da sodelujete z nami, ker bo v korist vsej naselbini.

Za malenkostno vstopnino 25 centov boste imeli prav lep užitek. Nagrade za maske bodo po sledečem redu: prvo nagrado dobi najpomembnejša za naš klub, drugo najlepša in tretjo najgrša. Potem pa zopet od kraja, dokler bo kaj nagrad, ki jih je precejšnje število. Maske, le poslužite se te ugodne prilike. Za letošnje smo spremenile v toliko, da članice našega kluba niso upravičene do nagrade.

Za izvrstno godbo vam jamčim Jankovičev orkester, za dobro okrepčila bodo skrbele člani-

ce tega kluba. Pričetek veselice bo ob osmih zvečer. Nagrade za maske se bodo delile ob 10:30. Zabava se bo nadaljevala tako dolgo, da bomo zapeli: Bolj ko proti jutru gre, bolj me pete srbe; še en valček ali dva, nam še korajžo da. Na veselico svidenje!

F. Susel, zapisn.

Lewis, kateremu je borba za delavske pravice, pustila mnogo brazd na obrazu.

Lewis, delavski voditelj, ki vodi sedaj štrajk artnih delavcev.

Lewis, ki izdaja povelja svojim priverzencem.

Če verjamele al' pa ne

Mala Dorica je zbolela in je prosila mamo, naj ji kupi mačico. Zdravnik je videl, da mora Dorica na operacijo, zato ji je mama obljubila, da ji bo kupila lučkano mačico, če bo korajžna in ne bo jokala v bolnici. Dorica se je res hrabro držala in ko je operacija prestala, je rekla sama pri sebi: "Joj, koliko mora človek prestati zaradi ene mačke."

Sportnik je šel na lov in drugi dan ga vpraša prijatelj: "Si kaj ustrelil?" "Ustrelil nič, ampak moje ga psa sem obstrelil." "Kaj je bil stekel?" "Stekel? Vil jo je doli po gmajni, pa ga še zdaj ni domov."

Zamorska dekla je prosila svojo gosposinjko, če bi ji dala v petek prosto, ker bo šla za pogrebom svojega moža. Gosposinja ji je seveda dovolila, vprašala pa jo, zakaj da ne nosi žalne obleke.

"Saj jo bom, pa zdaj še ne," pravi dekla. "Veste, ga bodo šele v petek obesili."

KRIŽEM PO JUTROVEM

Po nemškem javniku E. Maja

Vohunit je prišel tistikrat in spravljal sem ga v vas, pa mu vrnil svobodo, čeprav sem se radi tega skoraj spril z Ali Bejem. Rešil sem mu življenje, bil mi je zelo hvaležen in prav prisrčno sva se ločila.

Res veselilo me je, ko sem ga spoznal. Bil je dober, pošten človek, ni mnogo takih najti med turškimi častniki. Pristopil sem, prijateljski sva si stisnila roko.

"Sallam, effendi!" sem ga pozdravil. "Veseli me, da te spet vidim. In posebej še, ker vidim, da je Alah uresničil mojo željo."

"Katero željo?"

"Ali se ne spominjaš več, kaj sem ti rekel tistikrat ob slovesu v dolini Sejh Adi?"

"Kaj?"

"Dejal sem: 'Morebiti boš že miralaj, ko se spet vidiva.' In Alah mi je željo uresničil. Iščem agasija je postal miralaj, — polkovnik."

"Ah, da. Seve se spominjam! Kdo bi si bil tistikrat mislil, da se bodo tvoje besede uresničile."

Nato je pozvel:

"Pa veš, komu se moram predvsem zahvaliti za povišanje?"

"Komu?"

"Tebi, emir."

"Kako to?"

"Kakor veš, so se Jezidi pri- tožili pri padišahu nad musul- skim mutasarrifom. Prišel je anadoli kadi askeri in preiskal zadevo. Musulski mutasarrif je bil odslovljen in kaznovan, tudi mnogi drugi so bili kaznovani. Anadoli kadi askeri je bil strog, pa pravičen. In ker sem se ra- di tebe nekoliko zavzel za Jezi- de, me je predlagal v povišanje."

"Čestital sem mu k povišanju in pridjal:

"Storil si dobro delo, da si go- voril za pošteno pridno ljudstvo Jezidov, in Allah ti je kaj tudi naklonil plačilo!"

"Pa kako si prišel v Stambul?"

"Si že dolgo tukaj?"

"Komaj nekaj dni. Pripoto- val sem čez Bagdad in Damask."

"Kje pa stanuješ?"

"Pri trgovcu Mafleju, ki ga gotovo poznaš."

"Da. Ali te smem obiskati?"

"Zelo dobrodošel mi boš! Pa žal sem že na odhodu."

"Na odhodu? Tako naglo za- puščaš Stambul?"

"Da. Domov se mi mudi. Ju- tri zarana odpotujem."

"Skoda! Kam?"

"Domov. Prepotoval sem Ori- ent in si ogledal kraje, ljudi in običaje. Pripovedoval bom do- ma o doživljajih, tako čudnih, da jih bodo komaj verjeli."

"Te besede so bile z lahno hu- domušnostjo naslovljene na nje- govega spremljevalca. Čutil se je zadetega. Dejal je:

"Poslal sem vnovič k tebi, pa te ni bilo doma. Ali dovoliš, da te tudi jaz obiščem?"

"Kako prijazen je bil mahoma! Sam se je ponudil, da pride, in še za dovoljenje me je prosil! Prijaznost Nasr miralaja je učinkovala!"

Hladno sem odgovoril:

"Sprejel te bom, čeprav mi je čas zelo kratko odmerjen."

"Kedaj?"

"Čez eno uro. Prej ne. Po- zneje pa tudi nimam časa."

"Dobro! Pridem točno."

Nasr miralaj je začuden gle- dal.

"Allah akbar! Tudi vidva se poznata? Dobro, pa prideva oba."

Na povratku k Mafleju sem si nakupil nekatere stvari, ki sem jih potreboval na potova- nju po Balkanu. Prepričan sem sicer bil, da bo hotel Maflej pla- čati vse stroške zasledovanja, pa ni se mi zdelo lepo, da bi ži- velj sam od njegovih darov in bil popolnoma odvisen.

Halef se je zelo razveselil, ko je čul, da sem srečal nekdanje- ga Nasr agasija in da pride na obisk. Nemudoma se je lotil priprav, da mu postreže, osna- žil je čibuke, poskrbel za fin to- bak, prestavljal findžane in po- polno resno pravil, da bo treba miralaja z Bahariwe kjoja vljud- no sprejeti, ker bo prišel z mo- jim prijateljem na obisk, in da ne bo smel sedeti pri vratih ka- kor njegov južbaši.

Ni še minila ura pa sta pri- šla.

Prisrčno sem ju sprejel in ju pogostil, kolikor je zmogla mo- ja skromnost. Tudi miralaj z Bahariwe kjoja je bil izredno vljuden in prijazen, čisto dru- gačen, nego je bil prejšnjo noč. Zaslutil sem, da mu je prijatelj Nasr miralaj pripovedoval o me- ni in mu temeljito popravil nje- gove nazore o Frankih.

Govorili smo seveda o naših doživljajih pri Jezidih. Pripo- vedoval sem tudi, kako se mi je godilo na potovanju v Amadijo, Lizan in globlje po Kurdistanu — povedal sem mu seve le toliko, kolikor sem smel turškim častnikom povedati o svojih iz- kušnjah s turškimi oblastmi —, omenil sem tudi, da sva se sre- čala v Amadiji z musulskim ma- kredžem in kako sem ga spravl- jal v ječo. Nasr miralaj mi je prav- il, da so ga vojaki srečno ripe- ljali v Mosul. Tam pa da je izgi- nil. Anadoli kadi askeri je že ve- del, v kateri ječi da tiči odstav- ljen predsednik musulskega so- dneva dvora.

Le o eni stvari nismo govorili. O zadnji namreč, ki je radi nje miralaj pravzaprav na obisk pri- šel. Razumel sem, da mu je težko, govoriti o svojih nečednih doživljajih.

Šele ko smo se poslavljali, se je "spomnil," da bi bilo treba tudi to omeniti.

"Emir," je začel, "čul sem, da se bo jutri bralo v Basiretu o ne- ki zadevi. Ali ni mogoče urediti tako, da bi tisti članek ne izšel?"

Skomignil sem z rameni pa od- govoril počasi in s poudarkom:

"Moj gost si, effendi, in vaje- sem, da dajem vsakemu, torej tudi tistemu, ki je moj gost, čast, ki mu gre. Pa vaje sem tudi, da govorim odkrito. Zato dovo- li, da tudi s teboj odkrito govo- rim!"

"Govori!"

"Da ni bilo mene, bi ti danes ne živel več. Ne zahtevam plači- la, tudi ne zahvale. Kar sem sto- ril, sem storil, ker sem človek in kristjan."

Toda pozabiti bi ne bil smel, kaj sem storil za tebe! Mesto tega pa si postopal z menoj ka- kor s kakim prostakom in danes si mi poslal tistega južbašija, ki mi je hotel celo zapovedovati. Ne zameri, da sem mu dal pri- meren nauk! Nisem vajen, da se dela z menoj, kakor s človekom, ki za zabavo obiskuje grške piv- nice. Mislim, da sem storil sino- čij svojo dolžnost in če mi izpol- niš mojo željo, naj bo vsa zadeva pozabljena."

"Povej svojo željo!"

"Da si si rešil življenje, za to gre hvala pravzaprav nekemu ži- du. Stanovali smo pri njem in on nas je opozoril na tisto odpr- tino, skozi katero smo te rešili. Da tega ni storil, bi bilo po tebi! Požgal si tisto beznico, zgorelo pa je tudi njegovo stanovanje in imetje."

(Dalje pihodnjič)

Čez petnajst ur boš mrtev

Zdravnik je položil roko na ramo svojega mladega prijate- lja Jeana Martyja in se je skrbljivo zagledal vanj.

"Dragi moj fant," je sled- njič oženo spregovoril in po- vedal: "Čez petnajst ur boš mrtev!"

"Kaj? Kako?" je zajekal Marty. Prebledel je in se opo- tekel, ko da je dobil udarec s kladivom.

Zdravnik je resno zmajal z glavo. Po natančni preiskavi je dognal, da je Jean zastrup- ljen. Bodi, da se je zastrupil sam, bodi, da mu je zločinska roka stregla po življenju. Vsi znaki pa so bili taki, da je za- strupljenje že izpodkopalo živ- ljenje.

Nesrečni mladenič je zatrje- val, da ni nikoli mislil na sa- momor in da se tudi ne zaveda, da bi mu kdo želel smrti.

"Mogoče pa nehoté in neve- de?"

Tedaj se je spomnil Marty, da mu je prejšnjo dan izročil neki prijatelj, ki se je bil prav- kar vrnil iz kolonij, nekakšno rdečo, prav čedno rastlino, ki je imela navzlic dolgi vožnji še zmeraj prav rezek vonj.

"Le kar ne išči več vzrokov," je s poudarkom odvrnil zdrav- nik; "to je bila firmenesis, ro- za krvi in smrti!"

Mladega moža je mrzlo spre- letelo. Strašno! Ali je kaj ta- kega sploh mogoče? Ali ni no- benega usmiljenja? Ali ga ne more ta zdravnik rešiti smrti, ki je tak velik učenjak, prava pravcata zvezda na nebu zdravniške umetnosti in zna- nosti in ki je že toliko ljudem rešil življenje?—Toda učenjak je v silni žalosti obžalovalje skomizgnil z rameni. Niti naj- večja znanost ne more ničesar ukreniti za njegovo ozdrav- ljenje: prepozno...

"Imaš še petnajst ur. Upo- rabi jih čim najbolje. In še en- krat me objemi; žal, moram jaz koj oditi v bolnišnico, kjer čakajo name tri težke opera- cije. Hudo mi je, ko ti ne mo- rem biti v tolažbo ob tvoji po- slednji uri. Nebeški Oče tam zgoraj ti bo v pomoč..."

Marty je ostal sam. Pobit, uničen, zrušen. Saj je zdrav- nik točno izjavil, da ni nobene pomoči več. Obsodil ga je na skorajšnjo smrt. Dvignil je ro- ke: Moj Bog, umreti, zdaj, ko mu je komaj pet in dvajset let, ko je še življenje pred njim, ko je zdrav, krepak, poln že- lja! Umreti!

A polagoma se je pomiril. Zakaj bi obupal? Obup mu samo jemlje čas, ta dragoceni čas, ki mu je tako na kratko odmerjen. Ko se je Marty že popolnoma in trezno zave- del neizpodbitne resnice, je sklenil, da se ravnava po navetu svojega starega, dobrotnega prijatelja in zdravnika in uk- rene vse potrebno za po svo- ji smrti. Nič več ni imel ma- tere, niti očeta niti drugih svojcev. Komu naj bi zapu- stil svoje premoženje? In dedi- ču mora še pravilno izročiti kapital, sicer ga bo zaplenila država. A Jean niti ni vedel, kdo bi naj bil njegov dedič!

Nihče? Pač! Mahoma je za- gledal v duhu podoba dekleta. Vsak terek zvečer je bil v gos- teh pri varuhu Lavre, ki mu je nekoč vsa solzna povedala, da jo je njen varuh zaročil s člo- vekom, ki jo vzame tudi brez dote, ki ga pa prav nič ne ma- ra. A kako naj se upira, ko nima priložnosti? Tedaj se je Martyju v dno duše zasmililo dekle in zdaj je sklenil, da bo njej izročil vse svoje premo- ženje, da se bo mogla poroči- ti nekoč, kakor bo izbralo nje- no srce. Resnica, bolje ne bi mogel uporabiti svojega de- narja... Blizalo se je poldne. Jean ni niti malo občutil, da mu je smrt tako blizu in imel je še dovolj časa, da izvede

svojo zamisel.

Koj se je odpravil k varuhu Lavre, mu razložil svoj načrt, ki mu je varuh ugovarjal, a ker Jean ni odnehal, je prilet- ni gospod, ki ni Jeanu prav- nič verjel, kar mu je govoril o smrti, vrgel vsiljivca kot sle- parja iz hiše.

Toda Jean ni obupal. Videl je, da ima še trinajst ur časa. Kosil je, si privoščil izborni smotko in odšel k Lavrinemu ženinu. Tudi njemu je vse razložil in mu ponudil deset tisoč funtov, če opusti misel na ženitev z Lavro. Ker je bil ženin prepričan, da laže dobi drugo nevesto ko tako lepo vs- to denarja, je privolil v ponud- bo.

Ko je bil Jean spet na cesti, je pogledal na uro. Čudno, čas mu ni prav nič tako naglo potekal, kakor se je bil bal! Imel je še celih devet ur živ- ljenja pred seboj! Oborožen z izjavo bivšega Lavrinovega ženina, je odšel spet k njene- mu varuhu. Seveda se ni mogel več upirati, poklical je va- rovanko in divje zavpil:

"Tale gospod, ki se blago- voli ukvarjati z zadevami, ki ga prav nič ne brigajo, te ho- če na vsak način obogatiti, da se boš mogla nekoč omožiti z možem, ki si ga boš izbrala po svoji volji!"

"Toda..." je vzkliknila Lavra in zardela ko potonika. "Toda... saj to je prav pre- prosto: človek, ki bi se naj- rajši omožila z njim je — je vprav on —, to ste vi, ki ste tako dobri..."

Spricho te nepričakovane iz- jave, je nesrečni Jean globo-

ko zavzdihnil. Koliko lepša se mu je zazdela zveza z Lavro zdaj, ko je bil že tako blizu svoje smrti!

"Verjemite mi, ljuba gospo- dična," je tiho dejal, "da bi bi- la taka rešitev tudi moja naj- iskrenejša želja. Na žalost pa se po mojih žilah pretaka strup in že nocoj ne bom več med živimi."

Lavra je s krikom omahnila in omedlela. Jean je pograbil vse svoje vrednostne papirje, jih položil dekletu v naročje in zbežal iz hiše.

Strahotna usoda je tako uk- renila, da je moral zapustiti svojo srečo vprav v trenutku, ko se mu je razodela. Nje- govo vzburkano srce, ki je za- hrepenelo po ljubezni, je prvič po smrtni obsodbi začutilo, da mogoče le ni govoril zdravnik resnice. Ali se ni zmotil, če- prav je bil tako slaven? Kaj naj počne s temi svojimi po- slednimi urami? Kako jih naj izrabi, zdaj, ko je spoznal, da sta z Lavro ene duše in ene- ga srca?

"Prepričati se moram, pre- pričati!" je kriknil. Ko da ima peruti, je odhitel v bolnišnico. Prijavil se je k ravnatelju, a ta je bil ves zmeden.

Zdravnik, njegov stari pri- jatelj, ki so ga vsi zdravniki občudovali in častili ko božan- stvo, je že dva dni govoril sle- hternemu bolniku, da bo čez 15 ur umrl... Kap ga je bila zadela na možgane; zdaj se mu je zmešalo, da je pobes- nel in so ga morali v prisilnem jopiču zapreti v norišnico.

Naročite se na dnevnik Ameriško Domovino!

IZ DOMOVINE

—Tekom meseca so spremili na nazarsko pokopališče kar tri: Papež Marijo (Jakopčev), Tominšek Elizabeto in potem je nenadoma izdihnila Turk Jožefa (Klančnik) v starosti 55 let. Na Dobrovljah je 16. decembra umrla g. Jera Vrtač- nik (Velanka). Vse zgledne žene in skrbne matere, zato jih je tudi spremljalo na zadnjem potu zelo veliko domačih in tu- jih.

—Malokrat se zgodi, da bi notranjski fantje merili med seboj svoje moči. Če pa se kdaj vseeno malo pograbijo, je uspeh nekaj pobite posode in pa mogoče malo krvi iz nosa. Na Stefanovo pa je prišlo pri- tev je postal sicer miren in pri- ljubljen fant Rudolf Janez iz Koščakov. Tega je udaril s kopačo po glavi in mu prebil lobanjo Janezkov iz Stražišča. Nesrečneža so odpeljali v bol- nišnico, pa je kmalu poškod- bam podlegel.

—V Cerkljah ob Krki je 28. dec. umrla v starosti 84 let Marija Oberstar, roj. Račič, vdova po bivšem trgovcu in po- sestniku.

—Izredno redek plen je pa- del v nedeljo lovcem v lovišču Karla Kovača v Starem trgu pri Ložu. Ustrelili so jelena z mogočnim rogovjem, ki je tehtal 200 kg, povrh pa še ko- šuto, ki je tehtala 50 kg.

MALI OGLASI

Stanovanje 4 sobe se odda, vse ugodnosti. Vprašaj- te na 1123 Addison Rd. (Febr. 2, 4)

Na operacijo

Mrs. Jennie Dobrinich, 1123 Norwood Rd., je bila odpelja- na v bolnico na operacijo. Na- haja se v Grace bolnici.

Ženska dobi delo

da bi varovala čez dan leto in pol starega otroka. Vpra- šajte na 1105 E. 64th St., spo- daj, spredaj.

Soba

se da v najem. Dobi se tudi garaža. Vprašajte na 1251 Addison Rd.

POZOR,

Napredne Slovenke! Članice društva "Na- predne Slovenke" št. 137 S. N. P. J. vabim, da se udeležijo v velikem števi- lu redne seje 4. februar- ja, kajti na tej seji bomo volile delegatino za pri- hodnjo konvencijo S. N. P. J., ki se bo vršila maja meseca letos v Clevelan- du. Seja bo v navadnem prostoru ob 8. uri zvečer. Pridite! — Antonette Sim- čič, tajnica.

Iščejo se zastopniki!

Kdor želi zaslužiti tedensko od \$60.00 do \$80.00, naj se takoj zgleda pri

Mandel Hardware
15704 Waterloo Rd. (x)

Delo dobi ženska

za splošna hišna dela in kuho. Oglasi naj se samo taka, ki se na to razume. Stara naj bo od 35 do 45 let. Zglasite se v pro- dajalni na 6108 St. Clair Ave. (x)

Metropolitan Opera Zvezdnik pravi, čemu daje prednost lahki kaji

Lauritz Melchior pravi:

"Najhujša preizkušnja, ki jo lahko dam cigaret, je poskusiti njen učinek na moje grlo po urah napornih sku- šenj. Prepričan sem se, da lahka kaja prenese to preizkušnjo. In zato, četudi nisem stalen kadilec, so mi Lucky Strike ljube zaradi mojega grla. In slučajno, tako tudi moji ženi. Ko se vrneva v Evropo, nikdar ne pozabiva vzeti s seboj dobro zalogo Luckies."

Lauritz Melchior

NAJFINEŠI TOBAK—
"SMETANA PRIDELKA"

Neodvisen pregled je bil pred kratkim storjen med profesionalnimi moškimi in ženskami — odvet- niki, zdravniki, predavatelji, znanstveniki itd. Izmed onih, ki so rekli, da kade cigarete, jih je 87% ugot- vilo, da imajo osebnostno rajši lahko kajo.

Mr. Melchior odobrava modrost te prednosti in isto- tako tudi drugi vodilni umetniki radia, odra, filma in opere. Njihovi glasovi so njihovo bogastvo. Zato jih toliko kadi Luckies. Tudi Vi imate lahko zaščito grla od Luckies — lahke kaje, proste gotovih rezkid dra- žljivcev, odstranjenih z izključnim procesom "It's Toasted". Luckies so prijazne grlu!

Lahka Kaja
"It's Toasted"—Zaščita Vašega Grla

PROTI DRAŽENJU—PROTI KAŠLJU

Copyright 1937, The American Tobacco Company

Ugrabljeni milijoni

Roman ameriškega Jugoslovena

"Prav... prav," je odgovoril svetnik. "Mnogo sreče!" In obesil je slušali ter odzvonil.

Polly je bila obupana: "Jack je že v ječi! O Bog! Kaj bo zdaj z njim — s stricem — z banko?" Svetnik jo je tolažil: "Čelo Dodd dvomi, da bi bil pravi! Verjemi, Jack jih je zopet potegnul!"

"O preveč je predrzen!" je javkala. "Mogoče, da se mu je to pot vendarle ponesrečilo."

"Mogoče, a ni verjetno," je vztrajal svetnik. "Dejal mi je, da jo potegne na Rusko; kako bi mogel biti torej že v tem kratkem času zopet v New Yorku! Sicer pa: zdaj ostaneš pri meni — vse drugo se bržčas izkaže kot nova prevara."

Dodd je povedal svetniku le polovico policijske brzojavke. Drugi del se je namreč glasil: Aretiranec je imel pri sebi ameriško državljansko pismo na ime Ivana Beliča, rojenega leta 1878, v Omišlju na otoku Krku. Denarja le še 60 mark. Sliki na tirnici malo podoben."

"Odkod ima aretiranec Bellovo legitimacijo?" je razmišljal Dodd. "To je prav isti papir iz Bellove listnice, ki sem ga imel že v rokah. Ali mu ga je Bell podaril, ali pa mu ga je neznanec ukradel? V štirih tednih je prav mogoče dospeti iz Strenovega preko Hamburga v New York. Če je aretiranec morda vendarle pravi? Hm..."

Dodd je čakal še dvanajst ur. Medtem je bil pri Vossu. Učitelj se je skliceval na uradni zapisnik pri policiji in ni povedal ničesar. Rad pa je dovolil, da Dodd pretaknil vso šolo. Končno je druga newyorška brzojavka došla:

"Aretiranec zatrjuje, da je resnično Jack Bell. Priznava tatvino. Pričakujemo vas."

Dodd se je prišel k Polly in svetniku še posloviti. Bil je zelo kratkih besedi.

"Če je pravi, ga izročim Mr. Heganu," je dejal, naj ukrene potem sam, kar hoče. Če pa ni pravi, se vrnem."

Poljubil je Polly roko, se poklonil svetniku ter odšel.

Pot na kolodvor ga je vodila mimo jetnišnice, v kateri je sedel namesto Emila Poppra že od 2. novembra Jack Bell.

Hudo mu je bilo dolgečas, odkar so ga pustili na miru. Prve dni so ga fotografirali, ga na dolžino in širino premerili, mu vzeli odtiske prstov, ga okopali, ostrigili, obrili in znova preoblekli. Poslali so ga k zdravniku, ki ga je natančno preiskal. Nato so spisali z njim še troje zapisnikov. In potem se niso več zmenili zanj.

Nikamor ni videl iz ječe. Ničesar mu niso dovolili čitati. Edino pol ure trajajoči izprehod z jetniki vsak dan po ogromnem dvorišču vedno naokrog v kolo-barju — desetkrat tja, desetkrat nazaj, — ah, bilo je obupno, duhomorno.

"Če pojde tako dalje," si je mislil včasih, "še resnično zbolim! Kaj če bi jim zaigral malo sceno iz 'Kralja Leara'? Morda me odpravijo potem v blaznico? Tam bi bilo več zabave."

Kadar je prišel stražnik v celico, ga je našel navadno spečega ali pa ko je telovadil. Najrajši proste vaje: počep — ležna opora z rokami, nato odročiti — predročiti — zaročiti in vzročiti; potem: trup krožiti v levo —, v desno in končno: zanožiti, odnožiti in prednožiti. Vsak dan vsaj pol ure. Zelo zdravo, a s časoma silno dolgočasno.

Preiskal je vso celico, da bi našel vsaj pajka ali muho. Bavil bi se z mrčesom, ga opazoval, študiral in ubijal čas. A našel ni ničesar.

"Ali so ti Nemei dolgočasni patroni!" se je togotil. "Človek mora zginiti v taki luknji. Če mi ne dajo takoj dela, jim še — po-begnem! Ampak le kako?"

In razmišljal je vse dni in noči.

XX.

Goethejevi Verzi

Pisar Emil Poper je sedel zaprt v newyorški policijski celici ter je imel hude skrbi, da ga pošljejo zopet nazaj na Nemško.

Brez zaprek se je bil pripeljal do Trsta. Večino proge se je prevozil v praznih tovornih vagonih, potrošil za prehrano kolikor možno malo denarja ter se je vkrcal v Trstu na parnik, ne da bi imel težkoče. Spotoma je slišal med sopotniki govoriti o amerškem defraudantu Jacku Bellu zanimive bajke, izrodke bajne domišljije, ki je kupčila vedno nove historije, vse na rovaš ubeglega blagajnika iz Chicaga.

Končno je dobil na parniku celotno nekaj časopisov, ki so prinesli napol resničen, napol izmišljen popis Bellovega čina in njegovega romantičnega bega. Tudi o slavnem Bobbu Doddju je čital marsikaj istinita, a še več zlaganega. Tako je bil o dogodku, ki so ga potniki iz dolgega časa temeljito premlevali, popolnoma poučen, ko je dospel v New York.

Tam pa se je zgodila nesreča. Ko se je bilo treba legitimirati, so ga zgrabili s triumfom ter ga vlekli na policijo.

"Tat milijonov! Chicaški defraudant! 5.000 dolarjev nagrade! Na, Dodd se bo jezil!" je slišal govoriti na desni in levi.

Prestrašil se je, saj se je zavedal, da ga imajo prav za tistega slovitega tatu, o katerem so polni vsi časopisi in s čigar doživljaji so se zabavali skoraj vso pot preko morja.

Kaj storiti? Če pove, da ni Jack Bell, nego Emil Popper, ga izroče nemški policiji, in moral bo znova v ječo. A povrhu dobi morda še eno leto, če ne celo dveh. Če vztraja, da je Ivan Belič, ga bodo mrevarili tukaj ter ga končno zaprli! Najpametneje je bo, če ne odneha. Odličnega bančnika... zeta znanega milijonarja... posestnika krasne vile in še krasnejše ženice Amerikance, — takega moža gotovo ne bodo pretepali in puščali stradati po smrdljivih luknjah. Naj gre torej stvar po svojem tiru dalje, — končno se Popper morda vkljub vsemu še izmuzne, da ne bo treba nazaj v nemško sužnost.

Tako je sklenil Emil Popper in kolikor možno molčal. Odgovoril je jedva na vsako deseto vprašanje.

"Kaj hočete še?" je dejal ponosno. "Saj priznavam vse: pišem se Ivan Belič, — sem prvi uradnik banke Olivera Hegana v Chicagu, — imam krasno vilo in še krasnejšo ženko ter sem odnesel iz blagajne tri milijone dolarjev. Punktum!"

Nato so prinesli več ogromnih plakatov z Doddovo tirnico in Jackovo sliko ter jo primerjali s Popprovim obrazom. Toda majali so glave.

"Nos ima čisto drugačen... strašno ordinaren! Vse drugo bi še bilo, ampak... nos! Oje!" Popper se je razjezil:

"Kje, za vraga, ste našli to mojo najslabšo sliko? Ali naj

bom jaz odgovoren, da imamo v Chicagu fotografije mazače? Moj nos je moj nos, in — punktum! Fotografiji imajo vobče to prekleto bedasto manijo, da izkušajo obraze polepšati, pointeresantni, pogenjaliti. Zato slike retuširajo! Meni so naretuširali celo tuj nos... vrag jih zajahaj!"

Obvestili so policijsko ravnateljstvo v Chicagu o svojem planu, a dobili so odgovor, da je Oliver Hegan pravkar zbolel ter se je moral odpeljati v toplice. Uradnik, ki ga zastopa, ne more pustiti banke, v ostalem pa prosi Hegan, naj se počaka Doddja, ki ima polnomočje, da uredi vse. Dotlej naj ostane Belič v zaporu, a naj mu dovolijo vse možne olajšave in priboljške.

Tako je ostal Emil Popper nadalje zaprt, a godilo se mu ni slabo.

Zelo se je torej prestrašil, ko je nekega dne stopil v celico gladko obrit, eleganten gospod ter ga je nagovoril nemški:

"Vi ste Ivan Belič?"

"Da, gospod, sem in ostanem," je izjavil Popper.

"Kako ste dobili to listino v roke?" je vprašal Dodd in pokazal Jackovo državljansko pismo. "Hm... kako? Kakor jo dobi pač vsak Amerikanec!"

"Ampak to listino sem imel

že v rokah," je izjavil Dodd. "Zato trdim, da ste jo ukradli." "Kako si upate! To je drzno natolcevanje! Pismo je pristno in moje."

"Vi niste Belič," je vztrajal Dodd. "Gotovo imate kaj zelo hudega na vesti. Zato vas vzamem s seboj na Nemško, ker ste Nемец, in tam se že izkaže, da ste lagali!"

Poprova energija je že omahovala.

"Pokličite vendar mojega šefa Hegana semkaj: konfrontirajte naju!" je še prosil. "Pokličite moje bančne kolege... poznajo me!"

Dodd je postajal zbezan, trmasta vztrajnost Emila Poppra bi bila že skoraj zmagala. V tem hipu pa je dejal:

"Naravnost iz Strenovega prihajam, gospod!" in Popper je omahnil ječe:

"Iz Strenovega? Torej me je izdal?"

"Na, torej... zdaj povejte vse!" je vzkliknil Dodd zmago-slavno. "Meni pač ne uide nihče! Če mi zdajle priznate čisto resnico, vam obetam, da se vam ne zgodi nič hudega: seveda, če niste navaden morilec ali ropar! — Govorite! Kdo ste? Kaj ste zagrešili?"

(Dalje prihodnjič.)

1881

1937

NAZNANILO IN ZAHVALA

Žalostnim in potrtem srcem naznanjamo žalostno vest vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da nam je kruta smrt iztrgala iz naše sreče in da je za vedno zaspal

ŠTEFAN LUNDER

Premilul je 2. januarja ob 6. zjutraj. Bolehal je samo malo časa. Pokopali smo ga 5. januarja po cerkvenih obredih v cerkvi sv. Vida na Calvary pokopališče. Ranjki je bil star 55 let. Doma je bil iz vasi Dolnje Poljane pri Velikih Laščah na Dolenjskem. V Ameriki se je nahajal 31 let. V stari domovini zapušča brata Franka in sestro Franciško Riglar in več sorodnikov. Bil je dober soprog in oče. Bil je delaven za Narodni Dom in napredek. Bil je aktiven pri Slovenskem Narodnem Domu, kjer je bil več let direktor in zastopnik Kluba družtev. Bil je spoštovan pri narodu v naselbinah. Mi in njegovi prijatelji ga bodo težko pogrešali, ker nas je zapustil prerano v najboljši moški dobi.

V dolžnost si štejemo, da se zahvalimo vsem, ki so darovali krasne vence in cvetlice ob krsto v zadnji prijateljski poždrav. Hvala sledečim: družina Frank Race, ml., družina Joe Lunder iz Parmalee, družina Andrej Doles, Mr. in Mrs. John Lunder, East 112 Street, Mr. and Mrs. Frank Fabian iz Kempton Avenue, Mr. Math Hegler in sinu, Mr. in Mrs. Adolph Mauser, družina Anton Dusa, družina Frank Clements, družina Ludwig Medveshek, Mr. in Mrs. John Medveshek, Mr. in Mrs. John Brodnik iz Edna Ave., Mrs. Mary Peterlin, družina Frank Race, Sr., družina Frank Arko, družina John Zupančič iz 65th St., Mr. in Mrs. Frank Razinger, družina Ludvik Paucek, družina Matt Mlinar iz 52 street, družina Mike Piks, East 53 St., družina Louis Strnad, družina John Zaic iz Collinwooda, družina Jos. Tolar, Mr. in Mrs. Louis Cernich, družina Jakob Lunder iz Dibble Ave., družina Vincent Bene, družina Max Kresic, Mr. in Mrs. Albert Zabukovec, družina John Jeric iz Hecker Ave., Employees of the Cleveland News Restaurant, Employees of the Lincoln Electric Co., Employees of the American Steel and Wire Co., direktorji Slovenskega Narodnega Doma, Klub Društva SND, društvo Naprej, št. 5, SNPJ, društvo Glas Clevelandskih Delavcev, št. 9, SDZ, društvo Srca Jezusa.

Iskrena hvala vsem, ki so darovali za sv. maše, ki se bodo brale za pokoj duše pokojnika. Zahvala sledečim: družina Joe Lunder iz Parmalee za osmino, družina Joe Lunder iz Myron Ave., družina Daisy Menich, družina J. Strnad iz 51 street, družina J. Hastly, 51 St., družina Frank Race, st. iz East 158 St., Miss Mary Dusa, družina George Pavliscak, družina Jos. Strohen iz E. 51 St., Mrs. Frances Bucar, Mr. and Mrs. Joseph Bregar, Mr. in Mrs. John Fabian, Kempton Ave., družina Samsa, Mr. in Mrs. Jos. Brodnik, Muskoka Ave., Mr. Koren, 41 street, Mr. Emil Jenosko, družina Macek, 147 St., družina Laurich, 74 St., družina Charles Laurich, East 76 St., družina Otoničar, 66 St., družina Anton Laurich, Savanac Rd., družina Verhovnik, Mr. in Mrs. Jos. Vene, Calcutta Ave., družina Cieghen, Geneva, O., družina Jos. Campa, Saranac Ave., družina Kaucnik, družina Cimperman, Marquette Ave., Mrs. Kotnik, 61 Street, družina Kocavar, East 61 St., Employees of the Cleveland Overall Co., Employees of the Cleveland News, composing room.

Hvala tudi vsem, ki so dali automobile brezplačno v poslugo pri pogrebu: Joe Zele, Adolph Mauser, F. Somrak, Jos. Lunder, ml. iz Parmalee, E. Gorse, Louis Erste, Frank Klaus, Frank Fabian iz Kempton Ave., Joe Adamic, Josephine Sztaka, Jos. Vene, Matt Oberstar, George Polly, Lud. Paucek, ml., Anton Dusa, ml., J. Klaus, Frank Race, ml., Mrs. Jos. Strohen.

Najlepša hvala gre direktoriju SND in Klub Društva SND za njih dobroto in naklonjenost, ko so dali avditorij, da je ranjki tam ležal. Hvala vsem, ki so ranjkega prišli kropiti na dom in v SND in vsem, ki so ga tako lepo spremili k zadnjemu počitku. Hvala vsem, ki so pri ranjkemu čuti. Najlepša hvala pogrebniku Jos. Zele in Sinovi za vso požrtvovalnost in tako lepo urejen pogreb. Posebna hvala bratu Joe Lunderu, ki nam je bil naklonjen v bolezni in smrti. Najlepša hvala gre tudi družinam Duša in Andrej Doles in Mrs. Daisy Menich za veliko pomoč. Hvala Frank Race, ml., našemu zetu, ki nam je dosti pomagal v naši največji tugi. Hvala Rev. Jagru za cerkvene obrede. Še enkrat najsrčnejša hvala vsem skupaj, če bi po pomoti spustili ime kakega, se ravno tako zahvaljujemo za vso naklonjenost in tolažbo, ko so nam bili tako dobri ob največji žalosti. Hvala gre tudi Mr. Cvelbarju, predsedniku društva Naprej, št. 5, SNPJ za lep govor ob krsti ko je ležalo truplo v SND in John Levstiku, predsedniku društva Glas Clevelandskih Delavcev št. 9, SDZ in društvu Srca Jezusovega za lep nagovor na pokopališču. Hvala vsem, ki so ranjkega spremili od SND v cerkev in na pokopališče.

Ti, dragi in preljubljeni soprog in oče, počivaj v miru in lahka naj Ti bo ameriška zemlja. Zapustil si nas prerano ali pomoči ni bilo, da bi se ustavila kosa smrti. Pozabljen ne boš nikoli. Pred očmi nam boš vedno in obiskovali bomo Teoj grob, zasadili bomo cvetlice in zalivali jih z solzami. Spavaj mirno, dokler se ne snidemo s Teboj, kjer ni muk in trpljenja.

Zalujoči ostali:

MARY LUNDER, soproga;
STEPHEN in ADOLPH, sinova;
HERMINA por. Race, MARY in JOSEPHINE, hčere;
JOE LUNDER, brat.

Cleveland, Ohio, 2. februarja, 1937.

Možje, kupite sedaj!

predno bodo cene poskočile. Dajte nekaj malega na vašo velikonočno obleko ali površnik in mi ga bomo držali, dokler boste hoteli. Ne pozabite, da je Velika noč na 28. marca.

Zdaj je čas, da hranite

Najfinejše obleke in površniki
že izgotovljene
\$15.50 in \$17.75

najnovejši vzorci s sportnim hrbtom in navadni modeli

Možje, kupite vaše, od krojača narejene, obleke in površnike pri Brazis Bros. ter bodite prepričani, da vam bodo dobro pristojale. Izberite iz velike zaloge volnenega blaga. Vse najnovejše, kakršni vzorci hočete. Vprašajte nas.

\$19.75 in \$22.50

Mill End hlače po meri \$3.50

BRAZIS BROS. Inc.

3 trgovine

6905-07 Superior Ave.

(delavnica in prodajalna)

404 E. 156th St.

(blizu Waterloo Rd.)

A. Kostelic, Mgr.

6022 Broadway

(podružnici)

Odperto v soboto večer do devetih

Za nedoločen čas sprejemamo hranilne knjižice od North American banke in International posojilnice

BRING YOUR CAR
UP TO STANDARD

and keep your

STARTING

GUARANTEED!

Ne bodite sužnji neprebave

TRINER'S ELIXIR
OF BITTER WINE

Želodčno
zdravilo
iskreno
priporočano

— Pišite po brezplačen vzorec —
Triner's Bitter Wine Co.
544 S. Wells St., Chicago, Ill.
Send me a free sample.

Name _____
Address _____

Pri vsch
drugistih